

Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2009/10:85 Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet. I betänkandet behandlar utskottet även tre motionsyrkanden som har väckts under den allmänna motionstiden 2008.

Regeringen föreslår i propositionen en ny lag om behandlingen av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Lagen ska ersätta den nuvarande polisdatalagen (1998:622). Lagen ska gälla i stället för personuppgiftslagen (1998:204) och innehålla hänvisningar till de bestämmelser i personuppgiftslagen som ska vara tillämpliga i polisens brottsbekämpande verksamhet.

Syftet med den nya lagen är att ge polisen möjlighet att behandla personuppgifter på ett ändamålsenligt sätt i sin brottsbekämpande verksamhet och att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks vid en sådan behandling. En utgångspunkt är att skapa en teknikneutral och flexibel reglering som ger ramarna för polisens personuppgiftsbehandling utan att i detalj reglera formerna för behandlingen. Lagen skapar också förutsättningar för ett bättre samarbete mellan de brottsbekämpande myndigheterna genom utökade möjligheter till informationsutbyte.

Lagen reglerar, med några få undantag, all behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Ekobrottsmyndigheten. Personuppgiftsbehandling i en sådan verksamhet som inte är brottsbekämpande omfattas inte av lagförslaget utan regleras liksom nu av personuppgiftslagen.

Enligt förslaget ska polisen få behandla personuppgifter om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden. Särskilda bestämmelser föreslås för en sådan behandling som sker hos Säkerhetspolisen. För behandling av personuppgifter som fler än ett fåtal personer har åtkomst till (gemensamt tillgängliga uppgifter) föreslås olika begränsande bestämmelser för att värna den personliga integrite-

ten. Ett fåtal register föreslås regleras särskilt i den nya lagen, bl.a. register över DNA-profiler och penningtvättsregister. Vidare föreslås en särskild lag som reglerar polisens allmänna spaningsregister.

Den externa tillsynen över polisens behandling av personuppgifter förstärks genom att det föreslås att både Datainspektionen och Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden ska utöva en sådan tillsyn.

Justitieutskottet tillstyrker propositionen och avstyrker motionsyrkandena.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 mars 2012. Dock föreslås ändringarna i 18 kap. 18 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) träda i kraft den 1 juli 2010.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Utskottets överväganden	7
Behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet	7
Propositionens huvudsakliga innehåll	7
Motioner väckta under den allmänna motionstiden 2008	8
Utskottets ställningstagande	8
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	10
Propositionen	10
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008	10
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	11
<i>Bilaga 3</i>	
Yttranden från andra utskott	45

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. polisdatalag,
2. lag om polisens allmänna spaningsregister,
3. lag om ändring i rättegångsbalken,
4. lag om ändring i vapenlagen (1996:67),
5. lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627),
6. lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
7. lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet,
8. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
9. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2009/10:85 och avslår motionerna 2008/09:Ju393 och 2008/09:Ju447 yrkandena 1 och 2.

Stockholm den 20 april 2010

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Ulrika Karlsson i Uppsala (m), Johan Linander (c), Johan Pehrson (fp), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Helena Bouveng (m), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Mehmet Kaplan (mp), Maryam Yazdanfar (s) och Kjell Eldensjö (kd).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Polisdatalagen (1998:622), som trädde i kraft den 1 april 1999, innehåller bestämmelser om behandling av personuppgifter hos polisen. Den innehåller de särskilda regler som, utöver bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204), har ansetts nödvändiga i polisens verksamhet. För frågor som inte regleras i polisdatalagen gäller således personuppgiftslagen. Polisdatalagen utgör emellertid bara en del av den lagstiftning som reglerar behandlingen av personuppgifter i polisens verksamhet. Andra lagar som reglerar en sådan behandling är bl.a. lagen (1998:620) om belastningsregister och lagen (1998:621) om misstankeregister. En stor del av den behandling av personuppgifter som sker hos polisen är dock inte författningsreglerad. Enligt övergångsbestämmelserna till polisdatalagen gäller den upphävda datalagen (1973:289) och Datainspektionens tillstånd fortfarande för de register som den 24 oktober 1998 fördes med Datainspektionens tillstånd. Detta gäller flera av de stora polisregistren, t.ex. det allmänna spaningsregistret. Övergångsbestämmelserna har förlängts flera gånger, senast till utgången av juni 2012 (prop. 2009/10:23, bet. 2009/10:JuU9, rskr. 2009/10:67).

I december 1999 tillkallade regeringen en särskild utredare med uppdrag att följa genomförandet av den då nya polisregisterlagstiftningen och påtala eventuella brister i regelverket. Utredningen antog namnet Polisdatautredningen. I november 2001 överlämnade utredningen betänkandet *Behandling av personuppgifter i polisens verksamhet* (SOU 2001:92). Betänkandet har remissbehandlats. En remissammanställning finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2001/8624/PO). Remissinstanserna godtog i allmänhet Polisdatautredningens förslag att polisdatalagen skulle ersättas med en helt ny reglering. Under den fortsatta beredningen av ärendet framkom att förslaget behövde ändras och kompletteras i flera olika avseenden. Inom Justitiedepartementet utarbetades därför departementspromemorian *Behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet* (Ds 2007:43). Promemorian har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2007/9805/PO). Den del av promemorian som rör en framställan från Kustbevakningen om att myndigheten i sin brottbekämpande verksamhet ska få tillgång till uppgifter i belastningsregistret och misstankeregistret genom direktåtkomst har behandlats i propositionen *Några frågor om sekretess och tillgång till register* (prop. 2008/09:152, bet. 2008/09:FöU9, rskr. 2008/09:256). Avsnittet i promemorian om Kustbevakningens personuppgiftsbehandling bereds i Regeringskansliet och behandlas inte i detta lagstiftningsärende.

Regeringen gav den 29 januari 2009 Rikspolisstyrelsen i uppdrag att bl.a. inventera de digitala register, ärendehanteringssystem och uppgiftssamlingar som helt eller delvis förs med stöd av polisdatalagen eller dess övergångsbestämmelser och som omfattas av förslagen till ny lag om behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Inventeringen skulle även omfatta nya datasystem som planeras att tas i bruk under de närmaste två åren (dnr Ju2009/889/PO). I uppdraget ingick att redovisa vilka av datasystemen som inte utan förändringar skulle kunna föras med stöd av förslagen i departementspromemorian. Rikspolisstyrelsen redovisade uppdraget i denna del i april 2009 (dnr Ju2009/3375/PO).

Inom ramen för Rådet för rättsväsendets informationsförsörjning (RIF-rådet), som består av elva myndigheter i rättskedjan, bedrivs ett arbete för att skapa ett elektroniskt informationsflöde som möjliggör att viss information kan återanvändas av andra myndigheter i rättskedjan. Arbetet syftar till att införa en helt elektronisk ärendehantering som gör det möjligt att lättare följa ett ärende från polisanmälan till verkställd dom. Det skapar bl.a. möjlighet att få elektronisk återkoppling till polisen om en brottsutredning lett till en dom eller inte. Regeringen har beslutat att RIF-rådet från den 15 mars 2009 ska ledas från Regeringskansliet (Justitiedepartementet).

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i *bilaga 1*.

Lagförslagen har granskats av Lagrådet som i allt väsentligt har godtagit förslaget men också föreslagit vissa ändringar. Regeringens lagförslag har i huvudsak utformats i enlighet med vad Lagrådet har förordat. Regeringens lagförslag finns i *bilaga 2*.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen. I betänkandet behandlas tre motionsyrkanden som har väckts under den allmänna motionstiden 2008. Förslagen i motionerna återges i *bilaga 1*.

Justitieutskottet beredde den 2 mars 2010 konstitutionsutskottet tillfälle att yttra sig över propositionen jämte tidigare under allmänna motionstiden väckta motioner i de delar som berör konstitutionsutskottets beredningsområde. Konstitutionsutskottets yttrande finns i *bilaga 3*.

Utskottets överväganden

Behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag samt avslår motionerna.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller förslag till en ny lag om behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Lagen ska ersätta den nuvarande polisdatalagen (1998:622). Lagen ska gälla i stället för personuppgiftslagen (1998:204) och innehålla hänvisningar till de bestämmelser i personuppgiftslagen som ska vara tillämpliga i polisens brottsbekämpande verksamhet.

Syftet med den nya lagen är att ge polisen möjlighet att behandla personuppgifter på ett ändamålsenligt sätt i sin brottsbekämpande verksamhet och att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks vid en sådan behandling. En utgångspunkt är att skapa en teknikneutral och flexibel reglering som ger ramarna för polisens personuppgiftsbehandling utan att i detalj reglera formerna för behandlingen.

Genom den nya lagen kommer man till rätta med olika problem som den nuvarande regleringen har visat sig ge upphov till, bl.a. när det gäller möjligheterna att behandla personuppgifter för att förebygga, förhindra och upptäcka brottslig verksamhet. Den nya lagen skapar också förutsättningar för ett bättre samarbete mellan de brottsbekämpande myndigheterna genom utökade möjligheter till informationsutbyte.

Lagen reglerar, med några få undantag, all behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Ekobrottsmyndigheten. Personuppgiftsbehandling i en sådan verksamhet som inte är brottsbekämpande, exempelvis hanteringen av förvaltningsärenden, omfattas inte av lagförslaget utan regleras liksom nu av personuppgiftslagen.

Polisen ska få behandla personuppgifter om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden. Särskilda bestämmelser föreslås för en sådan behandling som sker hos Säkerhetspolisen. För behandling av personuppgifter som fler än ett fåtal personer har åtkomst till (gemensamt tillgängliga uppgifter) föreslås olika begränsande bestämmelser för att värna den personliga integriteten. Ett

fåtal register föreslås regleras särskilt i den nya lagen, bl.a. register över DNA-profiler och penningtvättsregister. Vidare föreslås en särskild lag som reglerar polisens allmänna spaningsregister.

Den externa tillsynen över polisens behandling av personuppgifter förstärks. Både Datainspektionen och Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden ska utöva en sådan tillsyn.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 mars 2012. Dock föreslås ändringarna i 18 kap. 18 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) träda i kraft den 1 juli 2010.

Motioner väckta under den allmänna motionstiden 2008

I motion 2008/09:Ju393 (m) anför motionären att regeringen på EU-nivå bör verka för att även uppgifter om fällande domar avseende utländska medborgare som stadigvarande vistas i en annan medlemsstat ska överföras till vistelsestaten. I motion 2008/09:Ju447 (kd) anförts att polisen ska samordna sina datasystem över länsgränserna (yrkande 1) och att det ska inrättas ett nationellt dataregister över sexualförbrytare (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Propositionen har inte föranlett något motionsyrkande eller några andra invändningar under utskottsbehandlingen. Utskottet har dock valt att här behandla tre motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2008 som anknyter till lagstiftningsärendet.

Polisdatalagen trädde i kraft i april 1999. Lagen, som gäller utöver personuppgiftslagen, utgör en del av lagstiftningen om polisens register. En svaghet med den nuvarande regleringen är bl.a. att den bara täcker delar av personuppgiftsbehandlingen i den brottsbekämpande verksamheten. Vid lagens ikraftträdande fördes ett stort antal av polisens register med stöd av Datainspektionens tillstånd enligt den numera upphävda datalagen. För att få möjlighet att anpassa dessa register till den nya lagstiftningen tilläts polisen under en begränsad tid att fortsätta att föra dem med stöd av de äldre bestämmelserna. Flera av registren har dock inte anpassats till polisdatalagen, och bedömningen har gjorts att de inte kan föras med stöd av den lagen utan anpassning. Övergångsbestämmelserna till polisdatalagen har därför successivt förlängts för att möjliggöra fortsatt behandling i registren. Detta innebär att polisens personuppgiftsbehandling i dag styrs av två parallella regleringar, vilket skapar såväl tillämplighetsproblem som en svåröverskådlig registerstruktur hos polisen. Utskottet anser i likhet med regeringen att en reform av bestämmelserna om polisens behandling av personuppgifter är nödvändig. En väl utnyttjad informationsteknik är av stor betydelse för polisens möjligheter att bedriva sin verksamhet på ett effektivt och rättssäkert sätt samtidigt som informationshanteringen måste ske med respekt för enskildas integritet.

Utvecklingen går generellt mot att behandlingen av personuppgifter i traditionella register överges. Behandlingen av personuppgifter kommer i framtiden i större utsträckning att ske i avancerade ärendehanteringssystem som länkas samman med varandra. I sådana system kan information struktureras på ett sådant sätt att systemen, utöver att tjäna som ett verksamhetsstöd för ärendehantering, även i praktiken tillgodoser samma behov som traditionella personregister genom att olika sökingångar skapas. Det huvudsakliga syftet med insamlingen av personuppgifter är i dessa fall utförandet av en viss arbetsuppgift, inte att registrera uppgifterna i ett personregister. Utskottet ställer sig bakom regeringens bedömning att utgångspunkten bör vara att skapa en så teknikneutral och flexibel lagstiftning som möjligt för polisens behandling av personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten. Den nya lagen bör därför ge ramarna för polisens personuppgiftsbehandling utan att närmare reglera formerna för behandlingen. Detta innebär dock inte att polisen själv ska få avgöra vilken personuppgiftsbehandling som ska vara tillåten. En mera teknikneutral lagstiftning förutsätter att det – i syfte att värna den personliga integriteten – införs bestämmelser som reglerar polisens möjligheter att behandla personuppgifter. Polisen bör ges bättre möjligheter att utnyttja den information och kunskap som finns inom den samlade organisationen. Utgångspunkten bör vara att behovet av information ska styra tillgången till uppgifterna. Tillgången ska inte vara beroende av var informationen har samlats in eller lagrats. En utgångspunkt för den nya lagstiftningen måste vidare vara att var och en av de brottsbekämpande myndigheterna kan få tillgång till uppgifter från andra brottsbekämpande myndigheter, i den mån uppgifterna behövs i verksamheten. Sverige har i olika internationella överenskommelser förbundit sig att bistå andra länder med brottsbekämpande åtgärder av skilda slag. En ny reglering av polisens behandling av personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten bör därför även ge polisen goda möjligheter att utbyta information inom ramen för det internationella samarbetet.

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag att polisens behandling av personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten även i fortsättningen ska regleras i en särskild lag som ska gälla i stället för personuppgiftslagen vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Ekobrottsmyndigheten.

Utskottet välkomnar vidare den förstärkning av den externa tillsynen över polisens behandling av personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten som består i att denna behandling, förutom under Datainspektionens tillsyn, även kommer att stå under tillsyn av Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden. Utskottet anser att det finns fördelar med en ordning där två myndigheter, var och en med utgångspunkt i sitt uppdrag, utövar tillsyn över personuppgiftsbehandlingen.

Utskottet tillstyrker även i övrigt propositionen. Motionerna får anses i huvudsak tillgodosedda med förslagen i propositionen och avstyrks.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2009/10:85 Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. polisdatalag,
2. lag om polisens allmänna spaningsregister,
3. lag om ändring i rättegångsbalken,
4. lag om ändring i vapenlagen (1996:67),
5. lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627),
6. lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
7. lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet,
8. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
9. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008

2008/09:Ju393 av Lars Elinderson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om register över utländska medborgare som dömts för allvarliga brott inom EU och som stadigvarande vistats i Sverige.

2008/09:Ju447 av Lennart Sacrédeus (kd):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att polisen ska samordna sina datasystem över länsgränserna.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att polisen ska inrätta ett nationellt dataregister över sexualförbrytare.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till polisdatalag

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Lagens syfte och tillämpningsområde

Lagens syfte

1 § Syftet med denna lag är att ge polisen möjlighet att behandla personuppgifter på ett ändamålsenligt sätt i sin brottsbekämpande verksamhet och att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks vid sådan behandling.

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller vid behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Ekobrottsmyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Lagen gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt lagen (1998:620) om belastningsregister, lagen (1998:621) om misstankeregister, lagen (2000:344) om Schengens informationssystem, lagen (2006:444) om passagerarregister eller lagen (2010:000) om polisens allmänna spaningsregister.

Lagen gäller inte heller när personuppgifter behandlas i vapenregister med stöd av vapenlagen (1996:67), om inte detta särskilt anges i den lagen.

3 § Bestämmelserna om personuppgifter i följande paragrafer gäller också vid behandling av uppgifter om juridiska personer:

1. 2 kap. 7–9 §§ om ändamålen för behandlingen,
2. 2 kap. 11 § om tillgången till personuppgifter,
3. 2 kap. 12 och 13 §§ om bevarande och gallring,
4. 3 kap. 1–3, 9–12, 14 och 15 §§ om gemensamt tillgängliga uppgifter,
5. 4 kap. 18–20 §§ om behandling av personuppgifter i penningtvättsregister,
6. 4 kap. 21 och 22 §§ om behandling av personuppgifter i det internationella registret,
7. 5 kap. 1–3 §§ om ändamålen för behandlingen hos Säkerhetspolisen,
8. 5 kap. 4 § 5 om tillgången till personuppgifter hos Säkerhetspolisen,
9. 5 kap. 6 och 7 §§ om bevarande och gallring hos Säkerhetspolisen, och

10. 5 kap. 8, 9 och 12–14 §§ om gemensamt tillgängliga uppgifter hos Säkerhetspolisen.

4 § I 2 kap. finns allmänna bestämmelser om behandling av personuppgifter.

För personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga gäller även 3 kap.

För personuppgifter som behandlas i register över DNA-profiler, fingeravtrycks- eller signalementsregister, penningtvåtsregister eller i det internationella registret, gäller 4 kap. i stället för 3 kap.

I 5 kap. finns bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i Säkerhetspolisens verksamhet.

2 kap. Allmänna bestämmelser

Förhållandet till personuppgiftslagen

1 § Om inte annat anges i 2 §, gäller denna lag i stället för personuppgiftslagen (1998:204).

2 § När personuppgifter behandlas enligt denna lag, eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen, gäller följande bestämmelser i personuppgiftslagen (1998:204):

1. 3 § om definitioner,
2. 8 § om förhållandet till offentlighetsprincipen,
3. 9 §, med undantag för första stycket i och tredje stycket, om grundläggande krav på behandlingen av personuppgifter,
4. 22 § om behandling av personnummer,
5. 23 och 25–27 §§ om information till den registrerade,
6. 28 § om rättelse,
7. 30 och 31 §§ samt 32 § första stycket om säkerheten vid behandling,
8. 33–35 §§ om överföring av personuppgifter till tredjeland,
9. 38–41 §§ om personuppgiftsombud m.m.,
10. 42 § om upplysningar till allmänheten om vissa behandlingar,
11. 43 och 44 §§, 45 § första stycket och 47 § om tillsynsmyndighetens befogenheter,
12. 48 § om skadestånd, och
13. 51 § första stycket, 52 § första stycket och 53 § om överklagande.

Om personuppgifter ska gallras enligt denna lag, eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen, gäller inte 8 § andra stycket personuppgiftslagen.

Information enligt 23 § personuppgiftslagen behöver inte lämnas vid behandling som består av insamling av personuppgifter genom bilder eller ljud. Sådan information behöver inte heller lämnas om uppgifterna samlas in i samband med larm och det med hänsyn till omständigheterna inte finns tid att lämna informationen.

Förbud enligt 44 eller 45 § personuppgiftslagen får inte förenas med vite.

*Definition av DNA-analys, DNA-profil och fingeravtryck***3 §** I denna lag avses med

<i>DNA-analys:</i>	varje förfarande som kan användas för analys av deoxyribonukleinsyra i humant material,
<i>DNA-profil:</i>	resultatet av en DNA-analys som presenteras i form av siffror eller bokstäver, och
<i>fingeravtryck:</i>	fingeravtryck eller handavtryck.

Personuppgiftsansvar

4 § Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisens verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten. Varje polismyndighet är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför.

5 § Rikspolisstyrelsen och varje polismyndighet ska utse ett eller flera personuppgiftsombud.

Den personuppgiftsansvarige ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Tillsyn

6 § Ytterligare bestämmelser om tillsyn finns i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet.

Ändamål

7 § Personuppgifter får behandlas om det behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet,
2. utreda eller beivra brott, eller
3. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden.

8 § Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,
2. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,
3. sådan verksamhet hos polisen som avser handräckningsuppdrag,
4. annan verksamhet som polisen ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen,
5. verksamhet hos Kriminalvården för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten, eller
6. en myndighets verksamhet

a) om det enligt lag eller förordning åligger polisen att bistå myndigheten med viss uppgift, eller

b) om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöver-skridande samverkan mot brott.

Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och rege- ringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behand- las enligt 7 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur lan- det får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt an- givna myndigheter och att uppgifter som behandlas i en förundersökning får tillhandahållas konkursförvaltare.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 7 § även be- handlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

9 § Personuppgifter får behandlas om

1. det är nödvändigt för diarieföring, eller
2. uppgifterna har lämnats till polisen i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

Behandling av känsliga personuppgifter

10 § Uppgifter om en person får inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv.

Om uppgifter om en person behandlas på annan grund får de komplet- teras med sådana uppgifter som avses i första stycket när det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen. Uppgifter som avses i första stycket får också behandlas med stöd av 9 §.

Uppgifter som beskriver en persons utseende ska utformas på ett objektivt sätt med respekt för människovärdet.

Tillgången till personuppgifter

11 § Tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänste- man behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter.

Bevarande och gallring

12 § Personuppgifter får inte bevaras under längre tid än vad som be- hövs för något eller några av de i lagen angivna ändamålen.

I följande bestämmelser anges hur länge uppgifter som behandlas automatiserat längst får bevaras:

1. 13 § om uppgifter som inte har gjorts gemensamt tillgängliga,

2. 3 kap. 9–13 §§ om uppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott som har gjorts gemensamt tillgängliga,

3. 3 kap. 14 och 15 §§ om andra uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga än som anges i 2,

4. 4 kap. 7 § om uppgifter i register över DNA-profiler,

5. 4 kap. 14–16 §§ om uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister,

6. 4 kap. 20 § om uppgifter i penningtvätsregister, och

7. 4 kap. 22 § om uppgifter i det internationella registret.

Regeringen meddelar föreskrifter om digital arkivering.

13 § Personuppgifter som behandlas automatiserat och som inte har gjorts gemensamt tillgängliga eller behandlas i särskilda register enligt 4 kap. ska, om de behandlas i ett ärende, gallras senast ett år efter det att ärendet avslutades. Om de inte kan hänföras till ett ärende ska uppgifterna gallras senast ett år efter det att de behandlades automatiserat första gången.

Första stycket gäller inte personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet

14 § Personuppgifter som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik ska lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

15 § Om det är förenligt med svenska intressen, får personuppgifter lämnas till

1. Interpol eller Europol, eller till en polismyndighet eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol, om det behövs för att myndigheten eller organisationen ska kunna förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller beivra brott, eller

2. utländsk underrättelse- eller säkerhetstjänst.

Uppgifter får vidare lämnas till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt.

16 § Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Första stycket gäller inte uppgifter som behandlas i särskilda register enligt 4 kap.

17 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter om huruvida personer förekommer i register över DNA-profiler, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Uppgifter ur sådana register ska lämnas till Statens kriminaltekniska laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

18 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som behandlas i fingeravtrycks- eller signalementsregister enligt 4 kap. 11–17 §§, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet. Detsamma gäller Statens kriminaltekniska laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

19 § Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter får lämnas ut i andra fall än som anges i 14–18 §§.

Bestämmelser om att uppgifter får lämnas ut finns även i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Elektroniskt utlämnande av personuppgifter

20 § Enstaka personuppgifter får lämnas ut på medium för automatiserad behandling. Regeringen meddelar föreskrifter om att uppgifter får lämnas ut på sådant medium även i andra fall.

21 § Utlämnande genom direktåtkomst är tillåtet bara i den utsträckning som följer av denna lag.

Regeringen meddelar föreskrifter om att en utländsk myndighet, Europol eller en mellanfolklig organisation får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet, om detta är nödvändigt för att fullgöra en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt eller om det följer av en EU-rättsakt.

Ytterligare bestämmelser om direktåtkomst finns i 3 kap. 8 § samt 4 kap. 10 och 17 §§.

3 kap. Gemensamt tillgängliga uppgifter

1 § Detta kapitel innehåller särskilda bestämmelser för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga i polisens brottsbekämpande verksamhet. Uppgifter som endast ett fåtal personer har rätt att ta del av anses inte som gemensamt tillgängliga.

Detta kapitel gäller inte när personuppgifter behandlas med stöd av 2 kap. 9 §.

Personuppgifter som får göras gemensamt tillgängliga

2 § Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om den misstänkta verksamheten

a) innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver, eller

b) sker systematiskt.

2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person, om han eller hon

a) kan antas komma att begå brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver, och

b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.

3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning eller beivrande av brott.

4. Uppgifter som behövs för att fullgöra vad som följer av internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.

5. Uppgifter som har rapporterats till polisens kommunikationscentraler.

DNA-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 4 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

Särskilda upplysningar

3 § Vid behandling enligt 1 § ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå för vilket närmare ändamål personuppgifterna behandlas. Har uppgifterna gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 2 § första stycket 2 eller 5, ska detta särskilt framgå.

4 § Om uppgifter, som behandlas enligt 1 §, direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för brott eller för att ha utövat eller komma att utöva sådan brottslig verksamhet som avses i 2 § första stycket 1, ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Uppgifter om en person som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet ska förses med en upplysning om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak, om inte detta på grund av särskilda omständigheter är onödigt. Detsamma gäller uppgifter om personer som avses i 2 § första stycket 2.

Sökning

5 § Vid sökning i personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får uppgifter som avslöjar ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös

eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv inte användas som sökbegrepp.

Första stycket hindrar inte att brottsrubriceringar eller uppgifter som beskriver en persons utseende används som sökbegrepp.

6 § Vid sökning på namn, personnummer, samordningsnummer eller andra liknande identitetsbeteckningar i uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får sådana uppgifter tas fram som anger att den sökta personen

1. är anmäld för brott,
2. är eller har varit misstänkt för brott,
3. är misstänkt för att ha utövat eller komma att utöva sådan brottslig verksamhet som avses i 2 § första stycket 1,
4. övervakas enligt 2 § första stycket 2,
5. har anmält ett brott,
6. är målsägande i ett ärende som rör ansvar för brott,
7. förekommer i ett ärende som vittne eller annan som lämnar eller har lämnat uppgifter eller yttrande,
8. har gett in eller tillhandahållits en handling,
9. är anmäld såsom försvunnen,
10. har bedömts kunna komma att möta ett polisingripande med grovt våld, eller
11. är efterlyst.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om begränsning av tillgången till sådana uppgifter som avses i första stycket.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte vid

1. sökning i en viss handling eller i ett visst ärende, eller
2. sökning i en uppgiftssamling som har skapats för att undersöka viss brottslighet eller vissa kriminella grupperingar och som enbart de som arbetar i undersökningen har åtkomst till.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller vid sökning som utförs av särskilt angivna tjänstemän och som görs

1. för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i fyra år eller däröver eller för sådant ändamål som avses i 2 § första stycket 2, eller
2. för att utreda brott för vilket är föreskrivet fängelse i fyra år eller däröver.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om under vilka förutsättningar sökning får äga rum med stöd av första och andra styckena.

Regeringen meddelar föreskrifter om ytterligare undantag från 6 §.

Direktåtkomst

8 § Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verk-

samhet. Direktåtkomsten får endast avse personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Bevarande av personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott

9 § I 10–12 §§ anges hur länge personuppgifter i vissa ärenden om utredning eller beivrande av brott som har gjorts gemensamt tillgängliga längst får bevaras i polisens brottsbekämpande verksamhet.

10 § Om en brottsofferbildning avskrivs på grund av att den påstådda gärningen inte utgör brott, får personuppgifterna i anmälan inte längre behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet. Om en brottsofferbildning i annat fall inte har lett till förundersökning eller annan motsvarande utredning, får personuppgifterna inte behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet när åtal inte längre får väckas för brottet.

11 § Om en förundersökning har lett till åtal eller annan domstolsprövning, får personuppgifterna i förundersökningen inte behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet när det har förflutit fem år efter utgången av det kalenderår då domen, eller det beslut som meddelades med anledning av talan, vann laga kraft.

Om en förundersökning har lagts ned eller avslutats på annat sätt än genom åtal, får personuppgifterna i förundersökningen inte behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet när det har förflutit fem år efter utgången av det kalenderår då åklagarens eller förundersökningsledarens beslut meddelades.

Första och andra styckena gäller även personuppgifter i andra utredningar som handläggs enligt bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken.

12 § Regeringen meddelar föreskrifter om att vissa kategorier av personuppgifter får bevaras i polisens brottsbekämpande verksamhet under längre tid än vad som anges i 10 och 11 §§.

13 § Om en förundersökning mot en person har lagts ned, om åtal har lagts ned eller om frikännande dom, som har vunnit laga kraft, har meddelats, får personen inte vara sökbar som misstänkt.

Bevarande och gallring av övriga personuppgifter

14 § Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga enligt 2 § första stycket 1, 2, 4 eller 5 ska gallras enligt andra–sjätte styckena.

Uppgifter som kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som anges i 2 § första stycket 1 ska gallras senast tre år efter utgången av

det kalenderår då registreringen avseende personen gjordes. Uppgifter som kan antas ha samband med brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver ska dock gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då registreringen gjordes. Om en ny registrering beträffande personen görs före utgången av gallringsfristen, behöver de uppgifter som finns om personen inte gallras så länge någon av uppgifterna om honom eller henne får bevaras.

Uppgifter som har behandlats i samband med sådan övervakning som avses i 2 § första stycket 2 ska gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Uppgifter som har behandlats med stöd av 2 § första stycket 4 ska gallras senast ett år efter utgången av det kalenderår då ärendet som uppgifterna behandlades i avslutades.

Uppgifter som har behandlats med stöd av 2 § första stycket 5 ska gallras senast ett år efter utgången av det kalenderår då de behandlades automatiserat första gången.

Den tid då en misstänkt eller övervakad person avtjänar ett fängelsestraff eller genomgår sluten ungdomsvård eller rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning ska inte räknas med vid beräkningen av de frister som anges i andra och tredje styckena.

15 § Regeringen meddelar föreskrifter om att vissa kategorier av personuppgifter får bevaras under längre tid än vad som anges i 14 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 14 §, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

4 kap. Register

Register över DNA-profiler

Ändamål

1 § Rikspolisstyrelsen får föra register över DNA-profiler (DNA-registret, utredningsregistret och spårregistret) i enlighet med 2–10 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av avlidna personer.

DNA-registret

2 § DNA-registret får innehålla DNA-profiler från prov som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken och som avser personer som

1. genom lagakraftvunnen dom har dömts till annan påföljd än böter, eller
2. har godkänt ett strafföreläggande som avser villkorlig dom.

3 § En DNA-profil som registreras får endast ge information om identitet och inte om personliga egenskaper.

Utöver DNA-profiler får DNA-registret innehålla uppgifter om vem analysen avser och i vilket ärende profilen har tagits fram samt brottskod.

Utredningsregistret

4 § Utredningsregistret får innehålla DNA-profiler från prov som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken och som avser personer som är skäligen misstänkta för brott på vilket fängelse kan följa.

Bestämmelserna i 3 § gäller också vid registrering i utredningsregistret.

Spårregistret

5 § Spårregistret får innehålla DNA-profiler som har tagits fram under utredning av brott och som inte kan hänföras till en identifierbar person. Utöver DNA-profiler får spårregistret innehålla upplysningar som visar i vilket ärende profilen har tagits fram och brottskod.

6 § DNA-profiler i spårregistret får jämföras med DNA-profiler

1. som inte kan hänföras till en identifierbar person,
2. som finns i DNA-registret, eller
3. som kan hänföras till en person som är skäligen misstänkt för brott.

DNA-profiler i spårregistret får också jämföras i andra fall om det är nödvändigt för att fullgöra en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt eller om det följer av en EU-rättsakt.

Gallring

7 § Uppgifter i DNA-registret ska gallras senast när uppgifterna om den registrerade gallras ur belastningsregistret enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter i utredningsregistret ska gallras senast när uppgifterna om den registrerade får föras in i DNA-registret eller när förundersökning eller åtal läggs ned, åtal ogillas, åtal bifalls men påföljden bestäms till enbart böter eller när den registrerade har godkänt ett strafföreläggande som avser enbart böter.

Uppgifter i spårregistret ska gallras senast trettio år efter registreringen. Sådana uppgifter ska dock gallras senast sjuttio år efter registreringen om uppgifterna hänför sig till utredningar om

1. mord eller dråp enligt 3 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
2. folkrättsbrott enligt 22 kap. 6 § andra stycket brottsbalken,
3. folkmord enligt 1 § lagen (1964:169) om straff för folkmord,
4. terroristbrott enligt 3 § 1 eller 2 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, eller
5. försök till brott som avses i 1, 3 eller 4.

Prover för DNA-analys

8 § Om det i samband med utredning av ett brott har tagits ett prov för DNA-analys, får provet inte användas för något annat ändamål än det som provet togs för.

9 § Ett prov för DNA-analys som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken, eller på begäran av en annan stat, ska förstöras senast sex månader efter det att provet togs.

Direktåtkomst

10 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Fingeravtrycks- eller signalementsregister

Ändamål

11 § Rikspolisstyrelsen får föra fingeravtrycks- eller signalementsregister i enlighet med 12–17 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av okända personer.

Innehåll

12 § I fingeravtrycks- eller signalementsregister får uppgifter behandlas om en person som

1. är misstänkt eller dömd för brott och som har varit föremål för åtgärd enligt 28 kap. 14 § rättegångsbalken, eller
2. har lämnat fingeravtryck enligt 19 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.

Uppgifter om fingeravtryck som inte kan hänföras till en identifierbar person får behandlas om uppgiften kommit fram i en utredning om brott.

Uppgifter om fingeravtryck får även behandlas om det behövs för att fullgöra internationella åtaganden.

I fingeravtrycks- eller signalementsregister får inte uppgifter behandlas som har lämnats av en person under femton år enligt 36 § första stycket 2 lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

13 § Fingeravtrycks- eller signalementsregister får innehålla uppgifter om

1. fingeravtryck,
2. signalement,
3. fotografi,
4. videoupptagning,
5. identifieringsuppgifter,
6. ärendenummer, och
7. brottskod.

Gallring

14 § Uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister om en misstänkt person ska gallras senast tre månader efter det att uppgifter om personen gallrats ur misstankeregistret som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister och ur belastningsregistret som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter som inte kan hänföras till en identifierbar person ska gallras senast trettio år efter registreringen. Sådana uppgifter ska dock gallras senast sjuttio år efter registreringen om uppgifterna hänför sig till utredningar om

1. mord eller dråp enligt 3 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
2. folkrättsbrott enligt 22 kap. 6 § andra stycket brottsbalken,
3. folkmord enligt 1 § lagen (1964:169) om straff för folkmord,
4. terroristbrott enligt 3 § 1 eller 2 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, eller
5. försök till brott som avses i 1, 3 eller 4.

15 § Uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister som behandlas för att fullgöra ett internationellt åtagande ska gallras när uppgifterna inte längre behövs för ändamålet med behandlingen.

Uppgifter om personer som har lämnat fingeravtryck med stöd av lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska gallras senast tio år efter registreringen.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 14 och 15 §§, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Direktåtkomst

17 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Skatteverket och Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till personuppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Penningtvättsregister

Ändamål

18 § Rikspolisstyrelsen får behandla personuppgifter i penningtvättsregister om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet

1. där penningtvätt är ett led för att dölja vinning av brott eller brottslig verksamhet, eller
2. som innefattar finansiering av terrorism.

19 § I ett penningtvättsregister får personuppgifter behandlas som

1. kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §,
2. har rapporterats till Rikspolisstyrelsen med stöd av lag eller annan författning, eller
3. har lämnats av en utländsk myndighet som i sin stat ansvarar för arbetet med att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §.

Gallring

20 § Personuppgifter i ett penningtvättsregister ska gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Det internationella registret

Ändamål

21 § Rikspolisstyrelsen får behandla personuppgifter i det internationella registret om det behövs för handläggningen av ärenden som rör internationellt polisiärt samarbete eller internationellt straffrättsligt samarbete.

Uppgifter angående dödsfall, olyckshändelser eller andra liknande händelser i utlandet får också behandlas i det internationella registret, om ärendet rör en fråga som ska handläggas av polisen.

Gallring

22 § Personuppgifter i det internationella registret ska gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då ärendet som uppgifterna behandlades i avslutades.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

5 kap. Behandling av personuppgifter i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet

Ändamål

1 § Personuppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet om det behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar

- a) brott mot rikets säkerhet,
- b) terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott,
- c) brott enligt 3 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, eller
- d) tryckfrihetsbrott och yttrandefrihetsbrott med rasistiska eller främlingsfientliga motiv,

2. utreda eller beivra sådana brott som avses i 1, eller, efter särskilt beslut, annat brott,

3. fullgöra uppgifter i samband med personskydd,
4. fullgöra uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),
5. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden, eller
6. lämna tekniskt biträde till Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten eller Tullverket.

2 § Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,

2. en myndighets verksamhet, om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott,

3. Försvarsmaktens försvarsunderrättelseverksamhet och militära säkerhetstjänst, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen, eller

4. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation.

Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas, om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 1 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 1 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

3 § Personuppgifter får behandlas om

1. det är nödvändigt för diarieföring, eller
2. uppgifterna har lämnats till Säkerhetspolisen i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

Tillämpliga bestämmelser i 2 kap.

4 § Följande bestämmelser i 2 kap. ska tillämpas vid behandling av personuppgifter hos Säkerhetspolisen:

1. 1 och 2 §§ om förhållandet till personuppgiftslagen (1998:204),
2. 3 § om definition av DNA-analys, DNA-profil och fingeravtryck,
3. 6 § om tillsyn,
4. 10 § om behandling av känsliga personuppgifter,
5. 11 § om tillgången till personuppgifter,
6. 14, 15 och 19 §§ om utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet, och
7. 20 och 21 §§ om elektroniskt utlämnande av personuppgifter.

Personuppgiftsansvar

5 § Säkerhetspolisen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som Säkerhetspolisen utför.

Säkerhetspolisen ska utse ett eller flera personuppgiftsombud. Den personuppgiftsansvarige ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Bevarande och gallring

6 § Personuppgifter får inte bevaras under längre tid än vad som behövs för något eller några av ändamålen i 1–3 §§.

I 7 och 12–14 §§ anges hur länge uppgifter som behandlas automatiserat längst får bevaras.

Regeringen meddelar föreskrifter om digital arkivering.

7 § Personuppgifter som behandlas automatiserat hos Säkerhetspolisen och som inte har gjorts gemensamt tillgängliga ska, om de behandlas i ett ärende, gallras senast ett år efter det att ärendet avslutades. Om de inte kan hänföras till ett ärende ska uppgifterna gallras senast ett år efter det att de behandlades automatiserat första gången.

Första stycket gäller inte personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Behandling av gemensamt tillgängliga uppgifter

Gemensamt tillgängliga uppgifter

8 § Om det behövs för de ändamål som anges i 1 §, får personuppgifter göras gemensamt tillgängliga i Säkerhetspolisens verksamhet. Detta gäller dock inte DNA-profiler. Uppgifter som endast ett fåtal personer har rätt att ta del av anses inte som gemensamt tillgängliga.

Bestämmelserna i 9–13 §§ gäller för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga. Bestämmelserna gäller dock inte när personuppgifter behandlas med stöd av 3 §.

Särskilda upplysningar

9 § Vid behandling enligt 8 § ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå för vilket närmare ändamål personuppgifterna behandlas.

10 § Om uppgifter, som behandlas enligt 8 §, direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för brott eller för att ha utövat eller komma att utöva brottslig verksamhet, ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Uppgifter om en person som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet ska förses med en upplysning om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak. Sådan upplysning behöver dock inte lämnas, om det på grund av särskilda omständigheter är onödigt. Någon upplysning behöver inte heller lämnas om

1. uppgifterna ingår i en uppgiftssamling som har skapats för att bearbeta och analysera information och som enbart särskilt angivna tjänstemän har åtkomst till, och

2. bearbetningen och analysen befinner sig i ett inledande skede.

Sökning

11 § Vid sökning i personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får uppgifter som avslöjar ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv användas som sökbegrepp endast om det är absolut nödvändigt för de ändamål som anges i 1 §.

Första stycket hindrar inte att brottsrubriceringar eller uppgifter som beskriver en persons utseende används som sökbegrepp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om sökning i gemensamt tillgängliga uppgifter.

Bevarande och gallring

12 § Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga ska gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Personuppgifter som behandlas i en sådan uppgiftssamling som avses i 10 § andra stycket 1 ska dock gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Om det finns särskilda skäl får Säkerhetspolisen besluta att personuppgifter får bevaras längre tid än vad som anges i första och andra styckena, om uppgifterna fortfarande behövs för det ändamål för vilket de behandlas. Om uppgifter bevaras med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras, eller frågan om bevarande prövas på nytt, senast vid utgången av det tionde kalenderåret efter beslutet eller, om det är fråga om uppgifter som avses i andra stycket, senast vid utgången av det tredje kalenderåret efter beslutet.

13 § Bestämmelserna i 12 § gäller inte personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott. I fråga om behandling av sådana personuppgifter ska i stället 3 kap. 9–13 §§ tillämpas.

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 12 §, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012, då polisdatalagen (1998:622) upphör att gälla.

2. För signalements- och känneteckensregistret och det centrala brottsspaningsregistret som förs med stöd av punkt 2 i övergångsbestämmelserna till polisdatalagen (1998:622) gäller datalagen (1973:289) i stället för denna lag till utgången av år 2014. Bestämmelserna i 2 kap. 14, 15 och 19 §§ i denna lag ska dock tillämpas på uppgifterna i registren från lagens ikraftträdande.

3. Datainspektionens tillstånd att föra de register som anges i punkt 2 upphör att gälla vid utgången av år 2014 eller vid den tidigare tidpunkt då den personuppgiftsansvarige avanmäler registret hos inspektionen. Vid ikraftträdandet av denna lag upphör Datainspektionens tillstånd för övriga register som förs med stöd av punkt 2 i övergångsbestämmelserna till polisdatalagen (1998:622) att gälla.

4. I fråga om behandling av personuppgifter i en särskild undersökning enligt 14 § första stycket 1 polisdatalagen (1998:622), som har beslutats före ikraftträdandet av denna lag, gäller 1998 års polisdatlag i stället för denna lag till utgången av år 2014.

5. Följande bestämmelser i denna lag behöver inte tillämpas förrän den 1 januari 2015

a) 3 kap. 4 § första stycket om särskilda upplysningar, när det gäller annan verksamhet än sådan som bedrivs för ändamål som anges i 2 kap. 7 § 1,

b) 3 kap. 6 och 7 §§ om sökning, och

c) 3 kap. 10, 11 och 13 §§ om behandling av personuppgifter i brottsanmälningar, avslutade förundersökningar och andra utredningar som handläggs enligt bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken.

6. Bestämmelsen i 3 kap. 4 § andra stycket i denna lag om särskilda upplysningar behöver inte tillämpas på uppgifter som har samlats in före ikraftträdandet av denna lag.

2 Förslag till lag om polisens allmänna spaningsregister

Härigenom föreskrivs följande.

Allmänt spaningsregister

1 § Rikspolisstyrelsen får med hjälp av automatiserad behandling föra ett allmänt spaningsregister.

Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter i det allmänna spaningsregistret, om inte annat följer av denna lag eller av föreskrifter som har meddelats i anslutning till denna lag.

Ändamål

3 § Personuppgifter som framkommit i polisens brottsbekämpande verksamhet får behandlas i det allmänna spaningsregistret för att underlätta tillgången till sådan information som behövs i polisens spaningsverksamhet.

4 § Personuppgifter i registret får behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,

2. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,

3. sådan verksamhet hos polisen som avser handräckningsuppdrag, eller

4. annan verksamhet som polisen ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen.

Personuppgifter får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra. I övrigt gäller 9 § första stycket d och andra stycket personuppgiftslagen (1998:204).

Innehåll

5 § I registret får uppgifter om en person behandlas, om

1. den som uppgiften avser kan misstänkas för ett brott som inte har enbart böter i straffskalan, och

2. behandlingen är av särskild betydelse för polisens spaningsverksamhet.

6 § I registret får uppgifter om en person som inte kan misstänkas för brott behandlas, om

1. uppgiften har samband med en person som har registrerats enligt 5 §, och
2. behandlingen är av särskild betydelse för polisens spaningsverksamhet.

7 § Utöver de uppgifter som får behandlas enligt 5 och 6 §§, får uppgifter behandlas om en juridisk person eller ett transportmedel eller annat föremål som kan hänföras till en fysisk person, om

1. uppgiften kan antas ha samband med ett brott som inte har enbart böter i straffskalan, och
2. behandlingen är av särskild betydelse för polisens spaningsverksamhet.

8 § Registret ska innehålla uppgifter om

1. grunden för att en person registreras som misstänkt enligt 5 § eller att uppgifter om en juridisk person, ett transportmedel eller föremål enligt 7 § förs in i registret och omständigheterna som ger anledning till registreringen,
2. de omständigheter och händelser som ger upphov till att andra uppgifter än sådana som avses i 1 tillförs registret, och
3. uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak.

En upplysning enligt första stycket 3 behöver inte lämnas om det på grund av särskilda omständigheter är onödigt.

9 § Registret får, utöver vad som anges i 8 §, innehålla följande uppgifter om en person som har registrerats enligt 5 §:

1. uppgift som är ägnad att identifiera personen, dock inte DNA-profil eller fingeravtryck,
2. uppgift om vistelseadress,
3. uppgift om verkställighet av påföljd för brott,
4. uppgift om att personen är eftersökt i samband med brott,
5. uppgift om att personen tidigare har varit beväpnad, våldsam eller flyktbenägen,
6. uppgift om att personen är föremål för sådan övervakning som avses i 3 kap. 2 § första stycket 2 polisdatalagen (2010:000),
7. uppgift om anknytning till juridisk person,
8. uppgift om anknytning till andra personer som har registrerats enligt 5 § och som kan antas tillhöra samma gruppering som den registrerade,
9. uppgift om att personen har använt något speciellt tillvägagångssätt, och
10. ärendenummer.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som får behandlas i registret och om förfarandet vid registreringen.

Särskilda upplysningar

11 § Vid behandling av uppgifter som direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för brott ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Behandling av känsliga personuppgifter

12 § Uppgifter om en person får inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv.

Om uppgifter om en person behandlas på annan grund, får de kompletteras med sådana uppgifter som avses i första stycket när det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen.

Uppgifter som beskriver en persons utseende ska utformas på ett objektivt sätt med respekt för människovärdet.

Tillgången till personuppgifter

13 § Tillgången till personuppgifter i registret ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Sökning

14 § Vid sökning i registret får uppgifter som avslöjar ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv inte användas som sökbegrepp.

Första stycket hindrar inte att brottsrubriceringar eller uppgifter som beskriver en persons utseende används som sökbegrepp.

15 § Uppgifter i registret som direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för brott får inte vara sökbara.

Utlämnande av personuppgifter och uppgifsskyldighet

16 § Personuppgifter som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik ska lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

17 § Om det är förenligt med svenska intressen, får personuppgifter lämnas till

1. Interpol eller Europol, eller till en polismyndighet eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol, om det behövs för att myndigheten eller organisationen ska kunna förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller beivra brott, eller

2. en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt.

18 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter i registret, om myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Regeringen meddelar föreskrifter om att uppgifter får lämnas ut i andra fall än som anges i första stycket.

Bestämmelser om att uppgifter får lämnas ut finns även i offentlighets- och sekretesslagen.

Elektroniskt utlämnande av personuppgifter

19 § Enstaka personuppgifter får lämnas ut på medium för automatiserad behandling. Regeringen meddelar föreskrifter om att uppgifter får lämnas ut på sådant medium även i andra fall.

20 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till registret.

En myndighet som har medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Gallring

21 § Uppgifter om en person som har registrerats enligt 5 § ska gallras senast tre år efter det att uppgiften om misstanke om brott registrerades. Om uppgiften avser misstanke om brott för vilket lindrigare straff än fängelse i två år inte är föreskrivet, behöver uppgifterna inte gallras förän fem år efter registreringen.

Om en ytterligare uppgift om personen förs in i registret, förlängs gallringsfristen med

1. fem år från det att den nya uppgiften fördes in i registret, om uppgiften avser misstanke om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år,
2. tre år från det att den nya uppgiften fördes in i registret, om uppgiften avser misstanke om annat brott än som anges i 1, eller
3. ett år från det att den nya uppgiften fördes in i registret, om uppgiften inte avser misstanke om brott.

Den tid då en person som har registrerats enligt 5 § avtjänar ett fängelsestraff eller genomgår sluten ungdomsvård eller rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning ska inte räknas med vid beräkningen av de frister som anges i första och andra styckena.

22 § Uppgifter om en person som avses i 6 § ska gallras senast när uppgifterna om den person som har registrerats enligt 5 § och som uppgifterna har samband med gallras.

23 § Uppgifter om en juridisk person, ett transportmedel eller annat föremål som har registrerats enligt 7 § ska gallras senast tre år efter den senaste registreringen. Om den senast införda uppgiften avser ett brott för vilket lindrigare straff än fängelse i två år inte är föreskrivet, behöver uppgifterna inte gallras förrän fem år efter det att den senaste uppgiften infördes.

24 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, i ett enskilt fall besluta att en uppgift får bevaras under längre tid än vad som anges i 21–23 §§. Ett sådant beslut ska omprövas varje år.

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om gallring.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 21–23 §§, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Rättelse och skadestånd

26 § Bestämmelserna i 28 och 48 §§ personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012 och gäller till och med den 28 februari 2017.

2. Bestämmelserna i 8 § första stycket 3 i denna lag behöver inte tillämpas på uppgifter som har samlats in före ikraftträdandet av denna lag.

3 Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken

Härigenom föreskrivs att 28 kap. 12 a och 12 b §§ rättegångsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

28 kap.

12 a §¹

Kroppsbesiktning genom tagande av salivprov får *ske* på den som skäligen kan misstänkas för ett brott på vilket fängelse kan följa, om syftet är att göra en DNA-analys av provet och registrera *uppgifter om resultatet av analysen* i det DNA-register eller det utredningsregister som förs enligt *polisdatalagen (1998:622)*.

Kroppsbesiktning genom tagande av salivprov får *göras* på den som skäligen kan misstänkas för ett brott på vilket fängelse kan följa, om syftet är att göra en DNA-analys av provet och registrera *DNA-profilen* i det DNA-register eller det utredningsregister som förs enligt *polisdatalagen (2010:000)*.

12 b §²

Kroppsbesiktning genom tagande av salivprov får *ske* på annan än den som skäligen kan misstänkas för ett brott, om

Kroppsbesiktning genom tagande av salivprov får *göras* på annan än den som skäligen kan misstänkas för ett brott, om

1. syftet är att genom en DNA-analys av provet underlätta identifiering vid utredning av ett brott på vilket fängelse kan följa, och

2. det finns synnerlig anledning att anta att det är av betydelse för utredningen av brottet.

Analysresultatet får inte jämföras med de *uppgifter* som finns registrerade i *register* som förs enligt *polisdatalagen (1998:622)* eller i övrigt användas för annat ändamål än det för vilket provet har tagits.

Analysresultatet får inte jämföras med de *DNA-profiler* som finns registrerade i *register över DNA-profiler* som förs enligt *polisdatalagen (2010:000)* eller i övrigt användas för annat ändamål än det för vilket provet har tagits.

Första stycket gäller inte den som är under 15 år.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012.

¹ Senaste lydelse 2005:878.

² Senaste lydelse 2005:878.

4 Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs att det i vapenlagen (1996:67) ska införas en ny paragraf, 2 kap. 22 §, samt närmast före 2 kap. 22 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

*Utlämnande av personuppgifter
och uppgiftsskyldighet*

22 §

Bestämmelserna om utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet i 2 kap. 14 och 15 §§ polisdatalagen (2010:000) gäller även när personuppgifter behandlas i vapenregister enligt denna lag.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter får lämnas ut även i andra fall.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012.

5 Förslag till lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627)

Härigenom föreskrivs att 12, 21 och 22 §§ säkerhetsskyddslagen (1996:627) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Med registerkontroll avses att uppgifter hämtas från ett register som omfattas av lagen (1998:620) om belastningsregister, lagen (1998:621) om misstankeregister eller polisdatalagen (1998:622). Med registerkontroll avses också att sådana personuppgifter hämtas som Rikspolisstyrelsen eller Säkerhetspolisen behandlar utan att det ingår i ett sådant register som avses i första stycket. Med registerkontroll avses dock inte att uppgifter hämtas från en förundersökning eller särskild undersökning i kriminalunderrättelseverksamhet.

Med registerkontroll avses att uppgifter hämtas från ett register som omfattas av lagen (1998:620) om belastningsregister, lagen (1998:621) om misstankeregister eller lagen (2010:000) om polisens allmänna spaningsregister. Med registerkontroll avses också att uppgifter hämtas som behandlas med stöd av polisdatalagen (2010:000).

21 §²

Utlämnande av uppgifter vid registerkontroll får omfatta

1. för säkerhetsklass 1 eller 2: varje uppgift som finns tillgänglig om den kontrollerade och, om det är oundgängligen nödvändigt, om make eller sambo, och

2. för säkerhetsklass 3: uppgifter om den kontrollerade i belastningsregistret, misstankeregistret, SÄPO-registret och uppgifter som annars behandlas hos Säkerhetspolisen.

2. för säkerhetsklass 3: uppgifter om den kontrollerade i belastningsregistret och misstankeregistret samt uppgifter som behandlas hos Säkerhetspolisen.

22 §³

Vid registerkontroll enligt 14 § får utlämnandet omfatta alla uppgifter om den kontrollerade som finns i belastningsregistret, misstankeregistret, SÄPO-registret och

Vid registerkontroll enligt 14 § får utlämnandet omfatta alla uppgifter om den kontrollerade som finns i belastningsregistret och misstankeregistret samt uppgifter

¹ Senaste lydelse 1998:625.

² Senaste lydelse 1998:625.

³ Senaste lydelse 2006:347.

uppgifter som *annars* behandlas hos Säkerhetspolisen. som behandlas hos Säkerhetspolisen.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Registret *skall* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *registrera* uppgifter i *SIS* endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), *polisdatalagen* (1998:622) eller annan svensk författning.

Föreslagen lydelse

5 §

Registret *ska* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *föra in* uppgifter i *registret* endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), *polisdatalagen* (2010:000) eller annan svensk författning.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Säkerhets- och integritets- skyddsnämnden (nämnden) *skall* utöva tillsyn över brottsbekämpande myndigheters användning av hemliga tvångsmedel och kvalificerade skyddsidentiteter och därmed sammanhängande verksamhet.

Nämnden *skall* även utöva tillsyn över *Säkerhetspolisens* behandling av *uppgifter* enligt *polisdatalagen (1998:622)*, särskilt *med avseende på 5 § den lagen*.

Tillsynen *skall* särskilt syfta till att säkerställa att verksamhet enligt första och andra styckena bedrivs i enlighet med lag eller annan författning.

Föreslagen lydelse

1 §

Säkerhets- och integritets- skyddsnämnden (nämnden) *ska* utöva tillsyn över brottsbekämpande myndigheters användning av hemliga tvångsmedel och kvalificerade skyddsidentiteter och därmed sammanhängande verksamhet.

Nämnden *ska* även utöva tillsyn över *polisens* behandling av *personuppgifter* enligt *polisdatalagen (2010:000)* och *lagen (2010:000)* om *polisens allmänna spaningsregister*. *Tillsynen ska särskilt avse sådan behandling som avses i 2 kap. 10 § polisdatalagen och 12 § lagen om polisens allmänna spaningsregister*.

Tillsynen *ska* särskilt syfta till att säkerställa att verksamhet enligt första och andra styckena bedrivs i enlighet med lag eller annan författning.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012.

8 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 18 kap. 18 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

18 §

Sekretessen enligt 17 § hindrar inte att en uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i polisdatalagen (1998:622) och lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Sekretessen enligt 17 § *andra stycket* hindrar inte att en uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i polisdatalagen (1998:622) och lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

35 kap.

1 §

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men och uppgiften förekommer i

1. utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål,
2. angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i brottmål eller i annan verksamhet för att förebygga brott,
3. angelägenhet som avser registerkontroll och särskild personutredning enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),
4. annan verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, en polismyndighet, Skatteverket, Statens kriminaltekniska laboratorium, Tullverket eller Kustbevakningen,
5. Statens biografbyrås verksamhet att biträda Justitiekanslern, allmän åklagare eller en polismyndighet i brottmål,
6. register som förs av Rikspolisstyrelsen enligt polisdatalagen (1998:622) eller som annars behandlas där med stöd av samma lag,
7. register som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister,
8. register som förs av Skatteverket enligt lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar eller som annars behandlas där med stöd av samma lag,
9. särskilt ärenderegister över brottmål som förs av åklagarmyndighet, om uppgiften inte hänförs till registrering som avses i 4 kap. 1 §, eller

9. särskilt ärenderegister över brottmål som förs av åklagarmyndighet, om uppgiften inte hänförs till registrering som avses i 5 kap. 1 §, eller

10. register som förs av Tullverket enligt lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet eller som annars behandlas där med stöd av samma lag.

Sekretessen enligt första stycket 2 gäller hos domstol i dess rättskipande eller rättsvårdande verksamhet endast om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men om uppgiften röjs. Vid förhandling om användning av tvångsmedel gäller sekretess för uppgift om vem som är misstänkt endast om det kan antas att fara uppkommer för att den misstänkte eller någon närstående till denne utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Första stycket gäller inte om annat följer av 2, 6 eller 7 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010.

9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 18 kap. 2 och 18 §§, 35 kap. 1 och 10 §§ samt 37 kap. 7 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

2 §

Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till sådan *underrättelseverksamhet* som avses i 3 § *polisdatalagen* (1998:622) eller som i *annat fall hänför sig till Säkerhetspolisens verksamhet för att förebygga eller avslöja brott mot rikets säkerhet eller förebygga terroristbrott enligt 2 § lagen* (2003:148) om straff för terroristbrott, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas.

Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till sådan *verksamhet* som avses i 2 kap. 7 § 1 eller 5 kap. 1 § 1 *polisdatalagen* (2010:000), om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas.

Sekretess gäller, under motsvarande förutsättningar som anges i första stycket, för uppgift som hänför sig till

1. sådan underrättelseverksamhet som avses i 2 § lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar, eller

2. sådan verksamhet som avses i 7 § 1 lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

Sekretess enligt första stycket gäller inte för uppgift som hänför sig till verksamhet hos Säkerhetspolisen och som har förts in i en allmän handling före år 1949.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Lydelse enligt lagförslag i avsnitt 2.8

Föreslagen lydelse

18 §

Sekretessen enligt 17 § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i *polisdatalagen* (1998:622) och lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Sekretessen enligt 17 § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem och *polisdatalagen* (2010:000).

35 kap.

1 §

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men och uppgiften förekommer i

1. utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål,
2. angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i brottmål eller i annan verksamhet för att förebygga brott,
3. angelägenhet som avser registerkontroll och särskild personutredning enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),
4. annan verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, en polismyndighet, Skatteverket, Statens kriminaltekniska laboratorium, Tullverket eller Kustbevakningen,
5. Statens biografbyrås verksamhet att biträda Justitiekanslern, allmän åklagare eller en polismyndighet i brottmål,
6. register som förs av Rikspolisstyrelsen enligt *polisdatalagen* (1998:622) eller som annars behandlas där med stöd av samma lag,
7. register som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister,
8. register som förs av Skatteverket enligt lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar eller som annars behandlas där med stöd av samma lag,
9. särskilt ärenderegister över brottmål som förs av åklagarmyndighet, om uppgiften inte hänförs sig till registrering som avses i 5 kap. 1 §, *eller*
10. register som förs av Tullverket enligt lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet eller som annars behandlas där med stöd av samma lag.

6. register som förs av Rikspolisstyrelsen enligt *polisdatalagen* (2010:000) eller som annars behandlas där med stöd av samma lag,

9. särskilt ärenderegister över brottmål som förs av åklagarmyndighet, om uppgiften inte hänförs sig till registrering som avses i 5 kap. 1 §,

10. register som förs av Tullverket enligt lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet eller som annars behandlas där med stöd av samma lag, *eller*

11. register som förs enligt lagen (2010:000) om polisens allmänna spaningsregister.

Sekretessen enligt första stycket 2 gäller hos domstol i dess rättskipande eller rättsvårdande verksamhet endast om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men om uppgiften röjs. Vid förhandling om användning av tvångsmedel gäller sekretess för uppgift om vem som är misstänkt endast om det kan antas att fara uppkommer för att den misstänkte eller någon närstående till denne utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Första stycket gäller inte om annat följer av 2, 6 eller 7 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

10 §

Sekretessen enligt 1 § hindrar inte att en uppgift lämnas ut

1. till en enskild enligt vad som föreskrivs i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, 2. till en enskild enligt vad som föreskrivs i säkerhetsskyddslagen (1996:627) samt i förordning som har meddelats med stöd i den lagen, 3. enligt vad som föreskrivs i – lagen (1998:621) om misstankeregister, – <i>polisdatalagen (1998:622)</i>, – lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar, – lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet, – förordningar som har stöd i dessa lagar, eller 4. till en enskild enligt vad som föreskrivs i 27 kap. 8 § rättegångsbalken.	3. enligt vad som föreskrivs i – lagen (1998:621) om misstankeregister, – <i>polisdatalagen (2010:000)</i>, – lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar, – lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet, – förordningar som har stöd i dessa lagar, eller

37 kap.

7 §

Sekretessen enligt 6 § hindrar inte att uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i *polisdatalagen (1998:622)* och lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Sekretessen enligt 6 § hindrar inte att uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem och *polisdatalagen (2010:000)*.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter i sådana ärenden där handlingar omhändertagits för arkivering före ikraftträdandet av denna lag.

BILAGA 3

Yttranden från andra utskott

KONSTITUTIONSUTSKOTTET

Utdrag ur
PROTOKOLL **UTSKOTTSSAMMANTRÄDE 2009/10:30**

DATUM Torsdagen den 11 mars 2010
 TID 09.00–09.15
 NÄRVARANDE Se bilaga 1

§ 3 Yttrande till JuU över proposition 2009/10:85 Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet

Justitieutskottet har beslutat att bereda konstitutionsutskottet tillfälle att yttra sig över proposition 2009/10:85 Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet jämte motioner väckta under den allmänna motionstiden 2009 i de delar som berör konstitutionsutskottets beredningsområde.

Ärendet föredras.

Konstitutionsutskottet begränsar sitt yttrande till det lagförslag som återfinns under 2.8 i propositionen.

Utskottet beslutade avge följande yttrande.

Konstitutionsutskottet har ingen invändning mot det förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) som återfinns under 2.8 i proposition 2009/10:85.

Denna paragraf förklarades omedelbart justerad.

Vid protokollet
 Kerstin Siverby

Justeras
 Berit Andnor

Rätt utdraget intygar:

Kerstin Siverby

Exp. 2010-03-11
 JuU